

چریده عالم

روسیه: انگلیس به دیپلمات‌های مارواید نمی‌دهد

به گزارش روز یکشنبه ایرنا، آلکساندر یاکونکو در گفت‌وگو با شبکه روسیه ۲۴ گفت: دیپلمات‌های روسیه مجبور می‌شوند برای دریافت رواید سفر به انگلیس یک سال یا یک و نیم سال در انتظار بنشینند.

وی افزود: این واقعا مساله‌ای غیرعادی است و در هیچ کشور جهان چنین وضعیتی وجود ندارد.

سفیر روسیه خاطر نشان کرد: دولت انگلیس مانع از تجدید پرسنل سفارت روسیه در لندن می‌شود.

وی ادامه داد: موضوع ایجاد مشکل برای سفارت روسیه در لندن مطرح است زیرا افرادی که ماموریت خود را در این سفارتخانه به پایان می‌رسانند، نمی‌توانند تا ابد در آنجا کار کنند و نمی‌شود آنها را با پرسنل جدید جایگزین کرد.

وی افزود: به عنوان مثال به تازگی رئیس دفتر مطبوعاتی سفارت روسیه در لندن ماموریت خود را به پایان رساند و انگلیس را ترک کرد اما نمی‌توان هیچکس را جایگزین وی کرد.

یاکونکو گفت: این سیاست که از طرف دولت انگلیس اجرا می‌شود، هدفمند است.

روابط روسیه و انگلیس که در سال‌های اخیر بر اثر تحریم‌های غرب سرد بوده است، از چهار ماه پیش با مسموم شدن یک جاسوس سابق روس و دخترش و در پی آن متهم شدن مسکو به دخالت در این امر توسط انگلیس، تیره شده است.

حاکم دبی سیاستمداران عرب را به سوء مدیریت متهم کرد

به گزارش روز یکشنبه ایرنا، «شیخ محمد بن راشد آل مکتوم» در چند پیام توئیتری نوشت: زندگی به من آموخته است که در جهان عرب فرو رفتن بیش از حد در سیاست، وقت تلف کردن، فساد اخلاقی و از بین بردن منابع است.

وی افزود: هر کس می‌خواهد برای مردم موفقیت یا دستاوردی کسب کند، باید وارد میدان عمل شود. دستاوردهای بزرگ، خود را نشان می‌دهد، اما سخنرانی و حرف زدن هیچ ارزشی ندارد.

حاکم دبی اضافه کرد: مادر جهان عرب سیاستمدار زیاد داریم، اما نقص مادر مدیریت است. بحران بحرین مدیریت و نه منابع است. اگر به چین و ژاپن نگاه کنید آنها هیچ منابعی در اختیار ندارند، ولی ببینید به کجا رسیده‌اند. آنها را مقایسه کنید با کشورهای که نفت، گاز، آب و نیروی انسانی دارند، ولی به توسعه نرسیدند و اکنون حتی نمی‌توانند خدمات اولیه مانند ایجاد راه و برق را برای شهروندان خود فراهم کنند.

محمد بن راشد نوشت: در دنیای عرب، سیاست، اقتصاد و آموزش و اطلاع رسانی و حتی ورزش را مدیریت می‌کنند، در حالیکه رسالت حقیقی سیاست، تسهیل زندگی اقتصادی، علمی، بازرگانی و رسانه‌ای است.

وظیفه آن ساده کردن زندگی بشر و حل تنش‌ها، جلوگیری از شعله‌ور شدن بحران‌ها، ایجاد دستاوردهای بزرگ و جلوگیری از نابودی شدن آنهاست.

سخنران حاکم دبی در حالی است که کارشناسان سیاسی منطقه، مهم‌ترین معضل کشورهای عربی را دخالت ندادن مردم در تصمیم‌گیری‌ها و مدیریت کشور و اداره امور در قالب حکومت‌های سرکوبگر و نظام‌های پادشاهی می‌دانند و معتقدند تا وقتی که زمینه‌های لازم برای مشارکت مردم در اداره کشور فراهم نشود، تغییر محسوس در شرایط این کشورها ایجاد نخواهد شد.

تا این لحظه هیچ گروه تروریستی مسئولیت این حمله را به عهده نگرفته است اما گروه کمتر شناخته شده «سربازان فرانلز» در توییتهای خود در حمله شنبه را برجسته کردند: «مانشان دادیم که دولت آسیب پذیر است؛ این حمله به موفقیت نرسید اما این تنها مسئله گذر زمان است و ما در نهایت موفق خواهیم شد»

نفتی جهان است سال‌هاست درگیر بحران‌های اقتصادی و سیاسی است. این بحران‌ها ابتدا با کاهش قیمت نفت شروع شد. بنا به اعلام صندوق بین‌المللی پول تورم ونزوئلا در سال جاری به یک میلیون درصد خواهد رسید؛ این در حالی است که کمبود مواد غذایی و دارویی تمام کشور را فراگرفته است.

در سال ۲۰۱۳ و پس از مرگ هوگو چاوز به قدرت رسید. راننده سابق اتوبوس پس از به قدرت رسیدن تمامی مخالفان سیاسی خود را سرکوب کرد. دولت ونزوئلا در سرکوب تظاهرات ضدولتی صد نفر از معترضان را کشت. او در ماه جولای سال پیش با کنار گذاشتن مجلس قانونی این کشور تنی چند از افراد و فسادار خود را جایگزین منتخبان مردم کرد.

مادر وی برای ۶ سال رییس جمهوری ونزوئلا خواهد بود. این در حالی است که انتخابات ریاست جمهوری ونزوئلا توسط احزاب مخالف تحریم شده بود.

سال گذشته مامور باغی پلیس ونزوئلا، اسکار پرز، با هلاکوتی زدی به کاخ ریاست جمهوری حمله کرد تا به قول خود دیکتاتور ونزوئلا را سر به نیست کند. نیروهای ارتش ونزوئلا هلاکوتی او را منفجر کرده و پرز را کشتند.

نزدیکی محل برگزاری رژه و در خیابان آونیدا بولیوار زندگی می‌کند در توصیف انفجار گفت: «من دو صدای انفجار شنیدم. حس کردم که دیوارهای خانه در حال لرزیدن هستند و سربازانی از آن طرف خیابان به این طرف حرکت کردند.» او اعلام کرد که پس از حمله تروریستی حضور پلیس در خیابان‌های اطراف بیشتر شده است.

یک شاهد عینی دیگر که خواست نامش فاش نشود در زمان انجام حمله در حال فیلم‌برداری از رژه بود. اما تمامی اتفاقات را ضبط کرده بود: «من با تلفن همراهم شروع به ضبط تصاویر کردم، مردم در حال دویدن به این طرف و آن طرف بودند... یکی از اعضای گارد ملی به من نزدیک شد و پس از آنکه تلفن من را گرفت ویدیوی حادثه را حذف کرد»

خبرنگاران و اصحاب رسانه که در حال پوشش سخنرانی بودند دستگیر شدند؛ بنا به اعلام وبسایت محلی Cronica Uno عکاس پایگاه خبری آسوشیتد پرس چند ساعت پس از بازداشت آزاد شد.

آتش‌نشانی که در محل حاضر شدند متعقدند که فرضیه دولت مبنی بر حمله هوایی درست نیست. آنها معتقدند که این انفجارها تنها نتیجه آتش گرفتن کیسول حمل سوخت در یکی از آپارتمان‌های نزدیک بوده است.

بعضی از کارشناسان ونزوئلایی در شبکه‌های اجتماعی نیز احتمال حمله برای ترور را مردود دانستند: «بازرسی‌های رسمی از حادثه امروز و ادعای ترور روال همیشگی را طی می‌کند. آنها پیش از بررسی اعلام نتیجه می‌کنند.» فیل گانسون مشاور موسسه غیرانتفاعی «گروه بحران» در این باره گفت: «در کشوری که ۹۸ درصد از پرونده‌های جرایم حل نشده باقی می‌ماند، کار آگاهان دولتی تنها در عرض چند ساعت به چنین نتیجه‌گیری دقیقی رسیدند!»

انفجار از تلویزیون شنیده شد، سپس ابتدا صدای تلوزیون قطع شد و سپس دروین به سمت خیال سربازانی برگشت که در حال فرار از محل انفجار بودند. در نهایت پخش زنده ناگهان قطع شد. کارلوس خولیو روخاس که در

رییس جمهوری سوسیالیست ونزوئلا پس از آن کشور کلمبیا را مسئول این حملات دانست و گفت: «همه شواهد نشان می‌دهد که راستگرایان ونزوئلا با همکاری حکومت دست راستی کلمبیا این حمله را ترتیب داده‌اند. خوان مانوئل سانتوس (رییس جمهوری کلمبیا) پشت این حملات است»

انفجار از تلویزیون شنیده شد، سپس ابتدا صدای تلوزیون قطع شد و سپس دروین به سمت خیال سربازانی برگشت که در حال فرار از محل انفجار بودند. در نهایت پخش زنده ناگهان قطع شد. کارلوس خولیو روخاس که در

لفظی با یکدیگر هستند. سانتوس معمولا همتای ونزوئلایی خود را دیکتاتور لقب می‌دهد و معتقد است مادورو کشورش را به آشتی سیاسی و اقتصادی کشیده است.

تا این لحظه هیچ گروه تروریستی مسئولیت این حمله را به عهده نگرفته است اما گروه کمتر شناخته شده «سربازان فرانلز» در توییتهای خود در حمله شنبه را برجسته کردند: «مانشان دادیم که دولت آسیب‌پذیر است؛ این حمله به موفقیت نرسید اما تنها مسئله گذر زمان است و ما در نهایت موفق خواهیم شد.» تا کنون هیچ یک از اعضای این گروه شناسایی نشده‌اند.

حمله به رییس جمهوری در حالی انجام شد که رژه و سخنرانی تحت پوشش پخش زنده از تلوزیون سراسری ونزوئلا بود. در حال بحث در مورد اقتصاد ونزوئلا بود که به یکباره توجه وی و اطرافیان به سمت آسمان جلب شد. صدای

ریاست جمهوری خود به سخنرانی پرداخت و اعلام کرد که عاملان سوء قصد به جان وی دستگیر شده‌اند: «من سرخال و زنده‌ام.»

رییس جمهوری سوسیالیست ونزوئلا پس از آن کشور کلمبیا را مسئول این حملات دانست و گفت: «همه شواهد نشان می‌دهد که راستگرایان ونزوئلا با همکاری حکومت دست راستی کلمبیا این حمله را ترتیب داده‌اند. خوان مانوئل سانتوس (رییس جمهوری کلمبیا) پشت این حملات است»

سخنران مادر و با واکنش سریع سخنگوی دولت کلمبیا روبرو شد. وی با رد این ادعاها گفت: «این ادعاها هیچ پایه و اساسی ندارد؛ رییس جمهوری سانتوس در حال شرکت در مراسم غسل تعمید نوه خود است و هیچ برنامه‌ای برای سقوط کشورهای خارجی ندارد» این دو رییس جمهوری کشورهای همسایه همواره در حال مشاجره

ترور نافرجام رییس جمهوری ونزوئلا، نیکولاس مادورو این کشور را وارد بحران جدیدی کرده است. دیروز و در مراسم رژه نظامی در پایتخت ونزوئلا، کاراکاس چندین پهپاد که حامل مواد منفجره بودند از بالای سر سربازان به سمت محل استقرار مقامات پرواز کردند اما پیش از رسیدن به بالای سن منفجر شدند.

پهپادها به مادر و نرسیدند اما مشخص نیست که آیا به آنها شلیک شده است یا خود پیش از موعد منفجر شدند. رییس جمهوری بدون هیچ آسیب‌پذیری نجات یافت اما بنا بر گفته وزیر اطلاعات ونزوئلا هفت نفر بر اثر این حمله مجروح شدند. خوزه رودریگز، وزیر اطلاعات ونزوئلا گفت: «بررسی‌ها نشان می‌دهد که انفجارها به وسیله پهپادهای انفجاری انجام شده است» مادر دو ساعت بعد از کاخ

گزارش

مروری بر کتاب خبرنگار نیویورک تایمز در قاهره: «به دست سربازان»

شکست دموکراسی در مصر

بایدن معاون اوپاما و رابرت گیتس وزیر دفاع نسبت به اوضاع مصر هشدار می‌دادند. متحدین آمریکادر خلیج فارس شکه شده بودند. قیام مردم برای آنها تهدیدی کشنده بود. آمریکاطالبان را برای مبارزه با شوروی در افغانستان تجهیز کرده بود و از دل آن القاعده بیرون آمد. پس از حادثه ۱۱ سپتامبر دوازه «اخوان المسلمین» و «دموکراسی» معنای بود که ناظران منطقه خاورمیانه و حتی مخالفان اخوان المسلمین سعی کردند بین آموزه‌های این گروه سیاسی و القاعده تفاوت قائل شوند. برای بعضی قیام‌های سال ۲۰۱۱ نتیجه خشم فروخته‌ای بود که بر اثر فساد و سرکوب سیاسی به وجود آمده بود. برای بعضی دیگر انتخاب مرسى تنها میان پرده‌ای بین دو حکومت نظامی بود.

پاتریک معتقد است کسانی که به سقوط مرسى کمک کردند بخشی از همان کسانی بودند که دو سال قبل مبارک را به زیر کشیده بودند. این دو حرکت را نمی‌توان به طور کامل از هم تفکیک کرد. لیبرال‌های مصر نتوانستند در آن برهه حساس با حمایت از رییس جمهوری منتخب مردم جلوی سقوط او را بگیرند.

بین‌المللی انرژی اتمی و برنده جایزه صلح

توسط مردی اداره می‌شود که نیویورک نظامی به تن دارد. این تکرار مجدد همان کاپوس قبلی است.

بین سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ دیوید کرک پاتریک ریاست دفتر روزنامه نیویورک تایمز در قاهره را بر عهده داشت. کتاب وی تحت عنوان «Into the Hands of the Soldiers» حکایتی دسته اول از شکست انقلاب مصر و بهار عربی منطقه و ریشه‌های آنها ارائه داده است. وی به دقت تاریخ معاصر مصر شامل سقوط حسنی مبارک و کودتای منجر به سقوط مرسى را در کتابش ثبت کرده است. مرسى اولین رییس جمهوری منتخب مردم در ۳۰ سال گذشته بود که از طرف حزب اخوان المسلمین روی کار آمده بود. او تنها یک سال بر مصدر قدرت ماند.

پاتریک در وصف تظاهرات سال ۲۰۱۱ و انقلاب مصر نوشت: «آنها همگی قهرمان، باهوش و آشنا به نظر می‌رسند. البته ما همگی آنها را درک می‌کنیم. حتی اوپاما هم آنها را درک می‌کند»

در حالی که رییس جمهوری آمریکاروی این تظاهرکنندگان حساب کرده بود دولت وی چنین اعتقادی نداشت. هیلاری کلینتون، وزیر امور خارجه وقت آمریکا گفته بود: «ارزیابی ما نشان می‌دهد که دولت (حسنى مبارک) مصر با ثبات است». در مقابل جو

دیوید کرک پاتریک در کتاب خود از زوایای مختلف بهار عربی را پوشش داده است و توضیح می‌دهد که انقلاب مصر چگونه به دست سربازان افتاد و شکست خورد. او سبسی را ادامه دهنده راه مبارک می‌داند و معتقد است بهار عربی به جز در تونس در همه جهان عرب شکست خورده است.

ماه دسامبر سال ۲۰۱۰ بود که محمد بوعزیزی، دستفروش تونسی در اعتراض به بی‌عدالتی و فقر خودسوزی کرد. مرگ او جرقه آتش بزرگی بود که از شمال آفریقا به سرزمین شام کشیده شد و حتی به خلیج فارس هم رسید.

یازدهم فوریه سال ۲۰۱۱ تظاهرات گسترده مردم مصر منجر به سقوط حسنى مبارک، دیکتاتور مورد حمایت آمریکا شد. فرعون مصر پس از ۳۰ سال به زیر کشیده شد.

قذافی به خاک و خون کشیده شد و لیبی دچار آشوب شد. سوریه وارد جنگ داخلی مرگبار و طولانی مدت شد. داعش به عنوان نیرویی اهریمنی و قدرتمند ظهور کرد. اما در نهایت بهار عربی همچون سربای در گرمای سوزان بیابان ناپدید شد. تنها تونس بود که توانست جان سالم به در ببرد. در حال حاضر کشورهای خاورمیانه آزادی کمتری به دست آورده‌اند و نه بیشتر. مصر مجددا

نوبل از تظاهرات ضد مبارک حمایت کرد. او با ذوق زدگی مشابه کودتای سبسی علیه مرسى را نیز حمایت کرد.

در واشنگتن جان کسرى، دومین وزیر امور خارجه دولت اوپاما بدون اینکه به خود تردیدی راه دهد در مصاحبه با تلوزیون پاکستان از کودتای سبسی حمایت کرد و گفت: «آنها در حال بازگرداندن دموکراسی به مصر هستند». در حقیقت دولت اوپاما هیچگاه سقوط مرسى را به عنوان «کودتا» قبول نکرد. آنها در غیر این صورت مجبور می‌شدند کمک‌های خود به دولت را قطع کرده زیرا قانون زد کودتا چنین حکم می‌کرد. اما در عمل سبسی طبق تعریف رایج کودتا، دولت رسمی و منتخب مصر را با نیروی نظامی پایین کشید و خود با زور به قدرت رسید.

نوبل از تظاهرات ضد مبارک حمایت کرد. او با ذوق زدگی مشابه کودتای سبسی علیه مرسى را نیز حمایت کرد.

نوبل از تظاهرات ضد مبارک حمایت کرد.